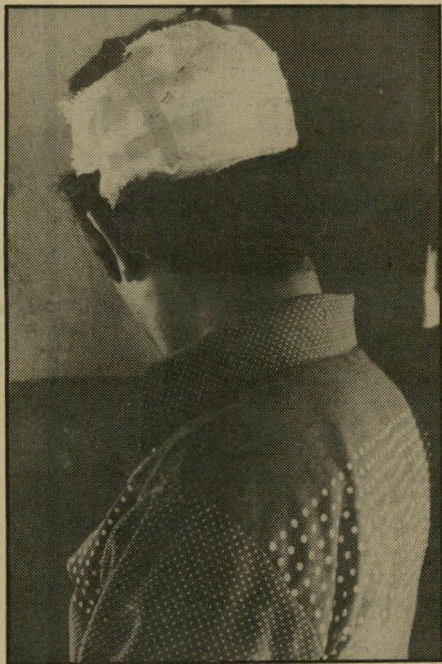

שילטונות צה"ל לא התרגשו כאשר הועלו כלפי המושל הצבאי שלום מוצאפי חשדות של הרג, התעללות והנהגת עבודת-כפייה - אבל כאשר עלו חשדות על קבלת שוחד, הם פעלו בזריזות

פצוע בנור-שאמט, שנפגע בראש שו ממכות אנשי הממשל הצבאי, אחרי שמהמחנה נזרקה אבן.

היה סגן המושל בשכם. גם שם הילכו סיפורי-אימים על שיטותיו.

העולם הזה פירסם אז את פרשת הריגת הנער ופרשות אחרות הקשורות באיש צבא זה, והתריע על מעשיו ושיטותיו. אולם למרות שהשבועון קרא לעריכת חקירה יסודית, שהיתה מחוייבת המציאות אחרי העדויות השונות שנאספו, לא טופו לו הדברים כנדרש. הם טויחו, כרגיל במיקרים כאלה, ונגד המושל לא ננקטו כל צעדים. הוא המשיך בתפקידו.

מטרות

פסולות

יום השווד מוצאפי בכך שנהג לדרוש תשלום שוחד מתושבים באזור טול-כרם, שנוקו לשירותים שונים מן המימ של שירותים אלה היה עליו להעמיד לרשות התושבים במסגרת תפקידו, ללא כל תשלום.

על-פי החשד, נהג המושל להעניק רישיונות לאיחוד-מישפחות תמורת שוחד. כלומר, הוא חשוד שהתיר לאזרחים ירדניים, שמקום משבם היה בעבר המיזרח של הירדן, לבוא להתגורר עם מישפחותיהם בגדה-המערבית, תמורת תשלום לכיסו הפרטי.

חשד אחר, הוא שנהג לסייע בידי תושבים מקומיים להונות את מסערי-מוסף, תמורת קבלת חלק מהכספים השחורים. התמונה שהצטיירה לעיני חוקרי מצי"ח (מיטרה צבאית חוקרת) בירושלים, המיטרה כפרשה, היתה מדהימה. החשד הוא שמוצאפי נהג בממשל ככתוך עיסקו הפרטי, ושניצל את מעמדו למטרות פסולות של הפקת רווח וטובות-הנאה לעצמו. באחד המיקרים הנחקרים נחשד מוצאפי כי הסתייע בבעל מיפעל לבלוקים בקל-קיליה, כדי לבנות את הווילה הפרטית שלו בחדרה. בתמורה, על-פי החשד, חיבר המושל את אותו מיפעל לבלוקים לרשת החשמל בישראל.

הווילה המפוארת של מוצאפי בחדרה, שנבנתה לפני כשנה, תופסת מקום נכבד בחקירה כולה. ממצאי מצי"ח העלו, כי הבנייה עלתה לקצין 80 אלף שקל בלבד. עלות הבנייה של בית כזה באותה עת, על-פי הערכת שמאי מוסמך, היתה 300 אלף שקל. החוקרים בודקים את השאלה:

דמותו של

כך: במהלך הפגנת ה-1 במאי בענבתא, זרקו תלמידים מבית-הספר התיכון המקומי אבנים על רכב צבאי. מוצאפי היה במקום ביחד עם סגנו, סרן זאב.

השניים פתחו במירדף אחרי הנערים, שנמלטו לתוך חצר בית-הספר. גורו יריות אזהרה, ואחד הנמלטים נפגע ברגלו. זאב הגיע אליו, ואז שלף הנער סכין וניסה לדקור אותו. התפתח מאבק, שבמהלכו ניסה הנער לחטוף את נשקו של הקצין. מוצאפי נזעק לעזרת סגנו. כאשר לא נותרה ברירה, ירה בנער. הנער מת בדרך לבית-החולים.

גירסה זו עוררה שאלות אי-ספור: כיצד קרה שהנער נפגע ברגלו מיריות שנעדרו לאזהרה? היתכן שניסה בכלל לתקוף בסכין איש-צבא המזויין בנשק חם? כיצד לא הצליח סרן זאב להתגבר על הנער הפצוע? האם לא יכלו מוצאפי וזאב יחדיו להתגבר על נער פצוע אחד מבלי לירות בו? ועוד ועוד.

יריה

למוות

רמשך שבועיים תמימים זכתה רק גירסת מוצאפי לפירסום בכלי-התיק שורת. על ענבתא הוטל עוצר ממושך, שלא איפשר לעיתונאים בלתי-תלויים להיכנס לעיירה ולברר את אשר קרה באמת. התושבים זכו רק ב-20 דקות הפסקה ביום, שבהם הורשו לצאת מבתיהם כדי לקנות מיצרכים. הצבא ניתק את הטלפונים, פרץ למישרד-הדואר המקומי והקיט בו מטה. על התושבים נאסר לקיים כל קשר עם העולם החיצון. מי שיצא לרחוב — נעצר מייד.

סתימת הפיות נמשכה שבועיים, עד שצוות העולם הזה הצליח לחבור מבעד לטבעת העוצר והבידוד ושוחח עם ראשי עיריית ענבתא, ואחיד חמד-אללה, שבינתים כבר הודח מתפקידו. במסגרת התוכנית הכוללת להחליף את כל ההנהגה האמציעה בשטחים הכבושים, ולמנות במי קומה חד-ליישיים ומשתפי-פעולה.

"כל מה שסיפר מוצאפי זה שקר מה התחלה ועד הסוף", סיפר או חמד-אללה. "מה שקרה באמת זה שמוצאפי הסגן שלו קראו לשלושת הנערים אליהם. הנער רים נבהל והחלו לברוח. הם פחדו מהי מושל. מוצאפי והסגן רדפו אחריהם והחלו לירות. הם נפגעו שלושתם. נאג'ח נפל ושני האחרים המשיכו לרוץ למרות פצעי עוותיהם.

"מוצאפי ניגש לנאג'ח, רכן מעליו, ובי קוררו ירה בו למוות. היו שם עשרות תלמידים. כולם ראו מה שקרה וכולם יכולים להעיד.

"מאז המיקרה השליטו עלינו טרוף, כאילו שאנחנו הרגנו מישהו ולא להיפך. אפילו את הכבוד האחרון לא נתנו לנו לעשות למת. אירגנו את ההלוויה באמצע הלילה ואיפשרו רק לשלושה בני-מישפחה להשתתף בה. למרות העוצר ולמרות שהזירו אותנו לא לדבר, אני מוכן לספר לכל העולם איוה פשע נעשה כאן, בעיר בתא. שימשך העוצר אפילו שנה, שיעשו לנו מה שרוצים — אנחנו לא נשתוק!"

זה קרה לפני יותר-משנתיים. סגן-אלוף שלום מוצאפי כיהן אז כמושל טול-כרם יסביבה במשך חודשיים בלבד. לפני כן

המושל

שבהן נקט בעת מילוי תפקידו, היו שנויים במחלוקת מזה זמן רב.

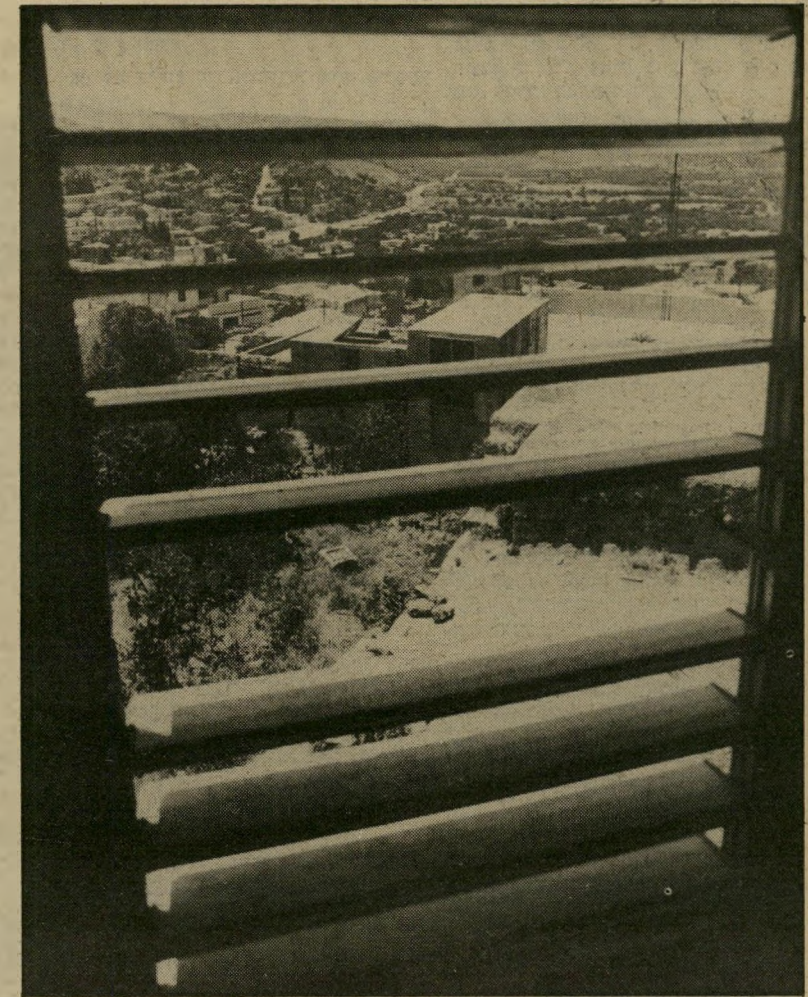
לפני יותר משנתיים עלה שמו לכות"ר, כשנער נודע, כי הרג את הנער נאג'ח אחמד מחמוד אבו-עליה בן ה-17, מהעירייה ענבתא, השוכנת מזרחית לטול-כרם, על הכביש לשכם. את גירסתו של מוצאפי למה שאירע לא היה יכול להבין אפילו מושל הגדה-המערבית דאז, תתי-אלוף בנימין ("פואד") בן-אליעזר. פואד גימגם אז מול מצלמות הטלוויזיה, כשניסה לחזור על הדברים שסיפר לו מוצאפי.

לפי גירסתו של מוצאפי אירעה הפרשה

האם מותר בצה"ל להרוג, להתעלל ולהנהיג עבודת-כפייה, בעוד שאסור לקבל שוחד?

הידיעה שהמושל הצבאי של טול-כרם, סגן-אלוף שלום מוצאפי, הוצא לפני שבו-עיים לחופשה בגלל חקירה פלילית על קבלת שוחד, המתנהלת נגדו, אכן מעוררת שאלות על מוסר כפול בצבא. שכן, בעבר כבר הועלו כלפי הקצין חשדות בעבירות חמורות ביותר, אך שילטונות הצבא לא התרגשו מזה.

רבים לא הופתעו מהפירסום על פרשת השוחד. אישיותו של המושל והדרכים

עוצר שירותי הוטל לפני יותר משנתיים על העירייה ענבתא, כדי למנוע מהתושבים לדווח על הריגת הנער בן ה-17, שנורה בידי המושל מוצאפי. בתמונה נראית ענבתא בעת העוצר, מבעד לתריס חלון.